

„מעריב“, יום ב', 31.7

אפשר יהיה להישם לנסיעה לארה"ב יום לפני הטיסה

וזחזור לארץ 10 שנים אחריה.

„ידיעות אחרונות“, יום ו', 28.7

„זה לא הסוף - זו רק התחלת ההמשך“

כך הכריז אתמול אל"מ יעקב היכל, שחזר בראש משלחת צה"ל מאלכסנדריה

„מעריב“, יום א', 30.7

„מעריב“, יום ב', 31.7

„אזוסי.. אל על“ לא אחרו

„נראג שהדבר לא יקרה שנית“, הכטיח מנכ"ל החברה. „איננו רוצים לפגוע בדימוי שנוצר לנו בעיני הציבור.“

ק'רשנבאום נודש להחפז - או לעבוד

ולא רק כבוא לעבודה.

„על המשמר“, יום ג', 1.8

אמהות עובדות מדינה יביאו את ילדיהן למקום העבודה

כדי להעסיק עצמן כמשהו.

„ידיעות אחרונות“, יום ו', 28.7

„בעלי שלך אקדח כיוון אותו אל רקחי ולחץ על ההדק“

„נחרגתי במקום“, סיפרה אשתו ז"ל.

„מעריב“, יום א', 30.7

הצעה ליו"ד הכנסת לחנך „אפריעים קבועים“

וזאקן אותם להיות נוכחים ככל הישיבות.

„מעריב“, יום ד', 2.8

„הארץ“, יום ו', 28.7

נעצר חשוד באונס אכזרי

ועומת זאת שוחרר חשוד באונס עדין.

ניצב שלוש: נבלם גידול הפשיעה בארץ

אחרי שהגיע ל-100 אחוזים.

חשוי הארכי

אני מתייחס למאמרו של אורי אבנרי „המלכודת“ (העולם הזה 2127) בו הוא משתמש במושג „עצות אחיתופל“ במקום עצות „חשוי הארכי“.

ד"ר אדן גריין, הרופא היורד, פירצה, איטליה

ד"ר אדן גריין צודק - ראה שמואל ב' פרק י"ז. אחיתופל השיא לאבשלום את העצה הטובה לתקוף את דוד מיד, ואילו חשוי הארכי יעץ להמתין עד לגיוס כל העם, ובכך דחה את ההכרעה.

הליגה מכחישה

ובגיליון העולם הזה (2131) התפרסמה מידע מטעם „מפתח“ תחת הכותרת: „קול קורא אל המחנה האנטי-ציוני בישראל“ ובה השתרבב שמה של הליגה לזכויות הילד אדם והאזרח. בעניין זה אנו מבקשים להיגיב.

בתקופה האחרונה היו אי-אלה נסיונות בארץ ובחול להתניח את הליגה כאל אירגון שאפשר לבוא אליו בטענות וברדישות ובתביעות בעלות משמעות פוליטית או מפלגתית ולשייך לו תפקיד נוסף, שונה מטרתיו המוצהרות. נסיונות אלה יש בהם משום סטייה מן הדרך שהיתוו לעצמם חברי הליגה למן היווסדה ועד היום. הליגה לזכויות האדם והאזרח היא אגודה הרשומה בישראל, הפועלת במסגרת חוקי מדינת ישראל, וייעודה הוא להגן על זכויות האדם והאזרח במדינת ישראל, ומאז יוני 1967 גם על זכויות האדם של תושבי היישובים הערביים הכבושים - ברוח תקנון תיה, העולות בקנה אחד עם ההצהרה האורגיברסלית על זכויות האדם (14.12.1948) ובאמנת ז'נבה (12.8.1949) שמדינת ישראל חתמה עליהן.

מטרת הליגה, הכתובה בתקנונה הן: להגן על זכויות האדם ולפעול למען הגשמתם של עקרונות הצדק, החופש, הישויון, מבלי להפלות בין אדם לאדם מהמתעמדה סוציאלית, גזע, נתינות, לאומיות, מפלגה, או אמונה דתית. הליגה היא בלתי פוליטית.

להשיט עזרה יורידית לעשוקים. להגן על כל מקופח בזכויותיו האנושיות. להסב את תשומת-לבם של ממשלת ישראל, הכנסת והמוסדות המינהליים, לכל צורך בחקיקת חוק או חוקיקור חדש, או בהתקנת תקנה חדשה לתועלת הציבור. למען קיום מטרות אלה פונים אנו אל דעת-הקהל בארץ ובעולם ואל מוסדות היעשויים לסייע בידנו. המטרות הללו בלבד מחייבות את הליגה ולא אחרות. השקפת העולם ו/או ההשתייכות המפלגתית של כל חבר בליגה הן ענייני האישי של החבר ואינן מחייבות את הליגה.

ממילא מובן, שלא הליגה אחראית, אלא כל חבר וחבר על פעילותו במסגרת חבית אחת, שלא מטעם הליגה.

פיראמורה לחבל ימות

בפיתחת רפית יש היום אחד-עשר יישובים, בתוכם שניים של הליכוד (דיקלה, נאות-סיני). כל האחרים מיישבים לתנור עות ההתיישבות של המערך.

ועדי-הפעולה אינו מייצג את תושבי היישובים, שברובם אינם רוצים בשוב אופן להיות מיכשול למשאומתן. הוועד נתון לביקורת קשה של החברים. לשיא הגיחוך הגיע ועדי-הפעולה במיבוי צעו האחרון, שעורר את רוגזם של תושבי האזור.

ועדי-הפעולה העביר מיכתב לממשלה, ובו תביעה להחיל ריבונות ישראלית על הפית

זה, בעיקבות בקשת-המחווה של סאדאת על אל-עריש.

לפי אותו ההיגיון, יכלו לתבוע החלפת בית-העם המקומי - בפירמידה. שלמה כץ, שדוח

מחול הזוועות

לפני שבועות או חודשים, מילאתם את עיתונכם באינפורמציה אודות התנהגותם הבלתי-נסבלת של היילינו ומפקדינו בדרום-הלבנון. חלקתם, בצדק או שלא ב, צדק, עם הפלישה מחד ועל הפגיעה בחיי אדם מאידך. כעיתון, אולי היחיד, שנושא המיכתב הוא בראש דאגותיו, האין לכם מה לומר עתה על הנעשה במדינת הצפוגית לנו? או שמא כל הסיפורים על הפגזות ור הפצצות והרג הם סיפורי-בדים? אם כן, כדאי אולי להביא גם זאת לידיעת ציבור קוראיכם. אולי אתם גורסים שמה שמתרחש בירוח הוא עניינם הפנימי של סוריה ולבנון ולעולם הרחב - לא דווקא לישראל - אין מה לענות בו?!

ישעיהו ברנש, אופירה תגובת העולם הזה על המאורעות היי אחרונים בלבנון: ראה „מחול הזוועות“ (העולם הזה 2132).

תלמידים תומכי אש"ף

הדמוקרטיה במדינת ישראל הולכת ו משתפרת מיום ליום, בסיועה האידי של משלת הליכוד. הגה זה עתה שמענו ש- נשיא הטכניון, יהודה אבנר, כבוד שאין מקום בטכניון לתלמידים תומכי אש"ף. אומנם זהו בינתים ועתו הפרטית בלבד, אבל בשעת הקרוב, אם ירצו השם ובגין, תהפוך דיעה זו למדיניות הרשמית של ה טכניון, ואולי גם של שאר המוסדות הי אקדמיים בארץ.

אינני מדבר כבר על הפגיעה בעקרונות היסוד של הדמוקרטיה שבהצעתו של אבנר. מה היה אמר מזכיר הממשלה לשעבר אילו בכרית-המועצות היו שוללים את זכות הלימודים האקדמיים מכל היהודים המז דהים עם הציונות ומבקשים לעלות לי ארץ? ! הוא ודאי היה מתייצב בראש המגנים את הרוסים וזאת למרות שבמי-ש טרם, מבחינתם, נחשפת הציונות כתנועה פסולה ממש כמו אש"ף בעיני אבנר וחבריו. האיוולת שבטענות מסוג זה של אבנר טמונה בתוצאה המעשית שלהן. מה יקרה לאותם סטודנטים ערבים, שייורקו מהטכניון בגלל אהדתם לתנועה המייצגת בעיניהם את שאיפותיהם הלאומיות? הם יפכו ושוואי המדינה ויידחפו לפעילות חבלנית עוינת, בדיעותיו משרת אבנר את אש"ף יחתר מכל תעמולה עוינת. הוא פשוט דוחף, בשליחת חופש המחשבה והביטוי שהוא מציע, סטודנטים ערבים מתמיכה באש"ף להחגיגות לשורות אל-פתח. ארי אדקיים, חיפה

זכרונות של חול

בילדותי יצאתי עם משפחתי לסעוד ב אחד מן המקומות. כידוע עוסקים המבו גרים בעניינים שברומו של עולם, והילד מטבעו מביט לצדדים. מסתקרן.

בנסותי למיטב חוזה אני רואה ילד ערבי, כבן גילי, עומד על כיסא וידיו תחובות בכיור ענקי מלא בכלים מלוכלכים. נדהמת מיהרתי אל השולחן ושאלתי מדוע עובד הילד במיטבך ששעה שעל פי הגיוני עליו להיות בכיתה-הספר או על מיגרש המישר חקים. התשובה שקיבלתי: „כמה שיהיו יותר טיפשים, יותר טוב בשבילנו.“

עברו עשרים שנה. הילדה של אז עדיין זוכרת, ועדיין אינה מבינה, הטעויות ההן נותנות תוצאות היום, מי ידע אם לא באשמתן נחמין את השעה.

רחה אלכסנדר, תל-אביב